

Αἱ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς Μπάμπες Μακρυσίων ἔρευμαι, καθ' ἃς ἀπεκαλύφθη τμήμα τῆς κλασσικῆς πόλεως, συνεχίσθησαν καὶ ἐφέτος δι' ὀλίγας ἡμέρας, ὑπολειπομένων μικρῶν εἰσέτι σκαφικῶν ἐρευνῶν πρὸς συμπλήρωσιν τῆς σχετικῆς ὀριστικῆς μελέτης ὡς πρὸς τὸ ἀνασκαφὲν τοῦτο τμήμα. (Τὰ εὑρήματα ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους συνεκολλήθησαν καὶ ἐφωτογραφήθησαν).

Ἐκτὸς τῶν ἀνευρεθέντων κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος πηλίνων τεμαχίων μὲ ἔντυπον διακόσμησιν ἕξ ἱπέων καὶ ροδάκων τοῦ τέλους τοῦ 7^{ου} π.Χ. αἰ., εὔρον εἰς τὴν ἀποθήκην τοῦ Μουσείου Ὀλυμπίας ἕτερα δύο τεμάχια ἄνευ ἐνδείξεως προελεύσεως, προσαρμοζόμενα εἰς τὰ πρῶτα, ὁμοίως δὲ ἕτερα δύο εἰς τὴν ἀποθήκην τοῦ Μουσείου Πατρῶν, προερχόμενα ἐκ κατασχέσεως. Τὰ ἕξ ταῦτα θραύσματα, προσαρμοζόμενα μεταξύ των, συνεκολλήθησαν (πίν. 92α) καὶ ἔδειξαν ὅτι ἀνήκουν εἰς πόδα μεγάλου ἀγγείου ἢ περιρραντηρίου. Ἡ διακόσμησις τοῦ σωζομένου τμήματος εἶναι ἐναλλασσόμενα ἐπάλληλοι ζῶναι ἕξ ἱπέων καὶ ροδάκων. Διὰ τῆς ταυτίσεως ταύτης βεβαιούμεθα ὀριστικῶς περὶ τῆς προελεύσεως καὶ τῶν νέων τούτων τεμαχίων. Τὸ εὔρημα τοῦτο τοῦ ποδὸς ἀγγείου ἢ περιρραντηρίου, τοῦ τέλους τοῦ 7^{ου} π.Χ. αἰῶνος, ἐπὶ πλέον δὲ ἀρκεταὶ ἀρχαῖκαί κύλικες, κιονόκρανα ἀρχαῖκά, χαλκᾶ εἰδώλια μεταξὺ τῶν ὁποίων τινὰ γεωμετρικά, ὡς καὶ θραύσματα ἐκ λιθίνων ἀγαμάτων ἀρχαϊκῶν, ἅπαντα εὔρεθέντα εἰς τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω χῶρον, δεικνύουν πόσον μέγα ἐνδιαφέρον παρουσιάζει ἢ ἀποκαλυφθεῖσα αὕτη πόλις, ἣτις, ὡς διὰ τῶν ἄνωτέρω καθίσταται καταφανές, εἶναι πολὺ παλαιότερα τοῦ 5^{ου} αἰῶνος ἔνεκα τούτου εἶναι ἀναγκαῖα ἢ συνέχισις τῆς ἐρεῦνης ἐκεῖ.

Ἡ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἀρξαμένη τοπογραφικὴ ἔρευμα συνεχίσθη καὶ κατὰ τὸ τρέχον ἐκ τῆς νέας ταύτης ἄξια μνείας εἶναι τὰ ἀκόλουθα:

Παρὰ τὸ χωρίον Διάσελλα τῆς αὐτῆς Ἐπαρχίας εὐρέθη τάφος ὑστερομνηναϊκὸς θαλαμοειδῆς ἀποκαλυφθεὶς πρὸ ἐτῶν ὑπὸ τῶν χωρικῶν. Ἐξ αὐτοῦ περισυνέλεξα τὰ ἐν τῷ πίνακι 92β ἀγγεῖα οὗτος δὲν φαίνεται νὰ ἔχη ἔρευνηθῆ βαθύτερον ὑπὸ τῶν χωρικῶν, ἔνεκα δὲ τούτου ἐπιβάλλεται ἡ ἔρευμα αὐτοῦ. Πλησίον τοῦ τάφου τούτου ὑπάρχει καὶ ἕτερος, ἀθικτος ὡς φαίνεται.

Παρὰ τὸ χωρίον Βρεστός, μεταξὺ Ζάχας καὶ Ἀνδριτσαίνης, σῴζεται ἄγνωστος μέχρι τοῦδε ἀρχαία πόλις μετὰ πολλῶν ἐρειπίων κτηρίων καὶ τει-

ῶν, πολλά δὲ εἶναι τὰ κατεσπαρμένα ἐκεῖ κινητὰ εὐρήματα πήλινα καὶ λίθινα, ἔξ ὧν τινὰ μετεφέρθησαν εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Ὀλυμπίας.

Ἐτερα κτήρια καλῆς ἐργασίας κλασσικῶν χρόνων εὐρίσκονται παρὰ τὸ χωρίον Μούντριζα, καταλαμβάνοντα μεγάλην ἔκτασιν, ὥστε πρέπει νὰ συμπεράνωμεν, ὅτι ὑπῆρχεν ἐκεῖ ἕτερα ἀρχαία πόλις.

Παρὰ τὸ χωρίον Χάρια Ὡλένης εὐρέθη ἐντὸς πίθου θησαυρὸς ἔξ ἀρκειῶν χιλιάδων μικρῶν χαλκῶν νομισμάτων, τῶν πλείστων ρωμαϊκῆς ἐποχῆς.

Κάτοικοι τῆς Κοινότητος Τρυπητῆς (Μπιτζιμπάρδη) εὗρον παρὰ τὴν θέσιν Κάστρο, ὅπου σώζονται πολλά ἀρχαῖα εἰρηπία, καὶ παρέδωσαν εἰς τὴν Ἐφορείαν Ἀρχαιοτήτων σημαντικὸν ἀριθμὸν νομισμάτων χαλκῶν καὶ ἀργυρῶν ἑλληνικῆς καὶ ρωμαϊκῆς ἐποχῆς, ὡς καὶ διάφορα χαλκᾶ ἀντικείμενα καὶ ἀγγεῖα πήλινα.

Εἰς τὸ χωρίον Μάτεσι Ἀνδριτσαίνης ἀπεκαλύφθη ὑπὸ τῶν χωρικῶν τυχαίως τάφος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου εὐρέθη καὶ παρεδόθη μεγάλη αἰττικὴ πυξίς μετὰ καλύμματος τοῦ 4^{ου} π.Χ. αἰῶνος κεκοσμημένη διὰ συμπλέγματος μεγάλων ἀνθεμίων.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΙΑΛΟΥΡΗΣ

α. Μπάμπες Μακρυσιών. Θραύσματα ἐκ ποδός μεγάλου ἀγγείου (περιοργανητοῦ;)

